

Paní se zelenými rukávy - - Tradicionály

- Dmi C Ami Dmi A7
1. Zvoní klekání, vojsko uhání, víra v Boha zvedá rytířům hledí,
Dmi C Ami Dmi A7 Dmi
ale jeden z nich, bledý jako mnich, koně zastavil, oči rukou zaclonil.
F C Ami Dmi A7
Zmáhá ho pláč a lidská zášť, zmáhá ho krása a její hedvábí,
F C Ami Dmi A7 Dmi
pozdě z večera, vychází z jezera bílá paní se zelenými rukávy.
2. Má v očích sůl a modrý hlas a pije vodu z lesní studánky,
kdo se jí zalíbí, toho políbí a zahalí zelenými rukávy.
Zmáhá ho pláč a lidská zášť, zmáhá ho krása a její hedvábí,
zmáhá ho sen, z dálky ji přivolal, spí a vidí její zelené rukávy.
3. Rytíř zapomněl, za čím dlouho jel, toulá se s ní, zapomněl na válku,
necítím vinu, ráno zahynu, půjdu s tebou a zvlním jezerní hladinu.
Pověz, nejsi sen, průhledný jako den, zmáhá mě krása a tvoje hedvábí.
Vem si mé zbraně a běž, ať musíš, nebo chceš, ale nech mi tu za ně tvoje zelené rukávy.
4. Jako chladná zeď studí odpověď a jako prsten padá do trávy,
zem se zachvěla, paní zmizela, nechala na zemi zelené rukávy.
Zmáhá ho pláč, klesá do trávy a její polibek bolí na skrání,
skrývá v ní hlavu, pozdě pochopil, políbil smrt a v trávě leží zelené rukávy.